

МЕРЕЖЕВЕ НАВЧАННЯ

На сьогодні електронна освіта розвивається у світі стрімкими темпами. Широке впровадження мережі Інтернет в освіту зумовило появу мережеских технологій навчання та поставило питання про доцільність розгляду формування професійної компетентності майбутніх фахівців через призму нових освітніх технологій. Постійно зростаючі можливості Інтернет відкривають нові перспективи для впровадження дистанційних технологій у вищу освіту з метою формування професійної компетентності майбутніх фахівців та потребують розвинутого комп'ютерного навчально-методичного забезпечення.

Поняття «мережа» має широке застосування в педагогіці, соціології, психології та в галузі бізнесу. В основу сутності цього поняття покладено ідеї конструктивізму, кооперації, соціального партнерства, взаємодії, що надалі розвиваються у варіативних формах організації мереж. Термін «мережа» широко представлено у технічних науках, він пов'язаний із процесами зв'язку, комунікацій, у тому числі й мережею Інтернет. За своїми характеристиками соціальні мережі розкривають, описують і характеризують потоки зв'язків між учасниками.

Мережа – це набір взаємовідносин між індивідами, групами чи організаціями, які встановлюються між окремими членами або між адміністративними органами.

Мережеве навчання надає такі переваги:

- ефективне використання часу;
- оптимальний контроль прогресу студентів;
- гнучкість;
- більший вибір засобів діагностики;
- інтерактивність;
- навчання в командах (змішане навчання – це командний вид діяльності, котрий робить процес навчання соціальним і прозорим);
- виконання частини роботи у звичних комфортних умовах;
- економічність за рахунок скорочення кількості поїздок;
- урахування індивідуальних характеристик студентів в організації взаємодії з викладачем

У сучасних умовах зросла увага науковців до досліджень, пов'язаних із розкриттям сутності соціальних мереж, обґрунтуванням ефективних форм взаємодії між користувачами, спрямованої на досягнення спільної мети.

У контексті мережевої теорії вченими здійснено різнобічний аналіз процесу взаємодії в соціальних системах. У сучасних умовах мережева теорія ввійшла в науку як нова концепція і стала предметом широких наукових дискусій. Водночас залишаються не до кінця вивченими та обґрунтованими питання інтерпретації мережевої теорії в системі сучасної освіти, що актуалізує дослідження цього напрямку.

В умовах глобалізації все більшого значення набувають процеси поширення, розповсюдження та використання мережеских форм організації освітнього процесу, оскільки сучасна освітня діяльність виходить за традиційні межі і стає потребою впродовж життя.

За висновками дослідника Р. Коллінза, у просторі мережевої взаємодії завдяки налагодженим контактам різних рівнів (вертикального та горизонтального) найбільш ефективно проявляються три взаємозв'язаних процеси: передача культурного досвіду та інтелектуального капіталу наступним поколінням; передача емоційної енергії та рольових моделей поведінки, що стимулюють творчу насагу; формування почуттів товариства, групової єдності представників організації чи закладу [1].

Дослідження вчених полягає саме у аналізі сучасних методів та технологій електронного навчання, задачею якого є створення інноваційного програмного продукту (платформи) для досягнення наукових та освітніх цілей, виконання певних інтелектуальних завдань, виконання досліджень, навчальних процесів, а також способів самонавчання або підвищення кваліфікації.

Враховуючи теоретичні напрацювання вчених та узагальнені висновки досліджень, можемо підвести підсумок, що освітній процес, побудований на засадах мережевої взаємодії, має певні переваги, що супроводжуються позитивними змінами та результатами, досягнення яких неможливе за умов традиційної організації цього процесу.

Список використаних джерел

1. Collins Randall. *Sociology of Philosophies. A Global Theory of Intellectual Change*. HarvardBelknapPress, 1998 (Ренделл Коллінз. Соціологія філософії. Глобальна теорія інтелектуальних змін. Новосибірськ, 2002. С. 47–52).